

»Men det er jo dog ogsaa nu din Mening at søge Obersten, inden du rejser, — ikke sandt? Det sagde du da forleden.«

»Naa ja — det er rigtigt. Men husk paa, at jeg i den mellemliggende Tid har modtaget en ligefrem Undskyldning fra ham gennem din Onkel. Og nu har han personlig givet mig fuld Oprejsning. Se her!«

Han rakte hende Oberstens Kort.

»Har han været hos dig?«

»Ja.«

»Idag?«

»Ja. — Naa, hvad siger du saa?«

Jakobe vidste virkelig ikke, hvad hun skulde sige. Hun var saa sært bedøvet af Overraskelse. Det var næsten frygtsomt, at hun endelig saa op paa ham og med Haanden paa hans Skulder sagde:

»Du underlige Mand!«

*

*

*

Per gik den næste Morgen ned til Havnen og opsøgte det Skib, hvormed Moderen efter hans Antagelse skulde føres over til Jylland. Ved at henvende sig til Styrmanden fik han at vide, at der virkelig var anmeldt et Lig som Fragtgods, og til hvilken Tid dette ventedes.

I Huset ligeoverfor Skibets Anlægsplads var der en tarvelig Kafe i en høj Stueetage. Om Efter-